

ΡΩΜΙΚΕΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Επιστόν και πρώτον ἀριθμούντες χρόνον
την κλεινὴν οὐκ ἔσμεν γῆν τῶν Παρθενῶνων.

Ἰλινα κ' ἔνθα κ' ἔβη
κ' ἔλα γάμα Μπαρκαλέτη.

Τῶν ὄρων μας μεταβολή, ἐνδιαφέρουσα πολὺ.

Γράμματα και ἄνδρομα—ἀπ' εὐθείας πρὸς ἐμέ.
Σύνδρομα γιὰ κάθε χρόνο—ὁ κ τὸ φράγκα εἶναι μόνο.
Γιὰ τὰ ξένα ὄμως μέρα—ὁ εἶ κα φράγκα καί' σ τὸ χ εἶ.

Ἐξ τοῦ μῦθου τοῦ Μάν,
τὸ πολλαθρον βραμῆς.

Ἐνθα κ' και σαράντα
και γαλήνη κατὰ πάντα.

Ἡ Δούμα τῆς Ρωσσίας
κ' ὁ ξόλιγος Λυσίας.

Δουκὸν συνήλθε καί' αὐτὰς
και τῆς Ρωσσίας ἡ Βουλὴ
μὲ τὸσους Ρώσους βουλευτὰς
και μὲ λαὸν Τσαροφιλή.

Ὁ! τί πανήγυρις χαρὸς!
μετὰ τὰς τὸσας συμφορὰς
και τῶν Κοζάνων τῶν φρικτῶν τὰς αἰματοχυσίας
συνήλθε τίλος εὐλείας ἡ Δούμα τῆς Ρωσσίας.

Χαῖρε, Δούμα, ποῦ τὸ κράτος τῆς Ρωσσίας ἀνυψοῖ...
ὄπον τύραννο δεσποτῆται και Τρεπὸν αἰμοδιρετῆς
ἐκεῖ σήμερον ἐσπάρη
τῆς ἐλευθερίας σπόρος,
και θὰ δώσῃ και θὰ πάρῃ
κάθε ρήτωρ ἡμιθέος.

Χαῖρε, Δούμα, ποῦ λυτρώσεις
δοσιπληγίας θρήματα,
χαῖρε, Δούμα, ποῦ φητρώσεις
ἀπὸ Ρώσων αἵματα.

Χαῖρε, Δούμα δοξασμένη,
ποδοχίας σφραγισμένη
μὲ σφραγῆ ματαμῆται
και δὲν σαφῆσαι κανένα.

Χαῖρε... Σύνταγμα κρατεῖς
κ' ὁ κρηλαρχος γαῖα,
και σὲ πτόματα πατεῖς
και στήλῳσαι γηλά.

Ἀγομονοῦνται μαθηροί πόνοι,
κ' ἄθλοι τοῦ πατριᾶ Γκαπόν,
και Κοζάνων ἐπείσεις,
κ' ἀπὸ γῆς κ' ἀπὸ θαλάσσης
μὰ φωνῆ φωνάει: Νίκη,
και ξυπνοὺν καθροί Μουζικοί.

Στὴν Πειροῦπολι τί ὄσιος,
τί πομπώδης τελετὴ...
τρέχει τρέχει κ' ἕνας κ' ἄλλος
κ' ἔβαλλος χειροκροτεῖ.

Παρόντες ἦσαν διοι
λαμπροί κ' ἀκτινοβόλοι.
Κ' ὁ Τόσρος ὁ λαοφιλεῖς
κ' ἔλ' οἱ ἐπιλόχοι τῆς Ἀθλῆς,
και πρώτοι μεριτάνες
και Δουκισσας τσαρτάναις.

Κ' ὁ Τόσρος ὁ τῶν Ρωσοῶν
κατόπιν τὸσων θυσιῶν
ἐκέρυξεν τῆς Δούμας τῆς μεγάλης,
ὁδὸν μὴν ἐδρόθησαν ἐκεῖ
και τῶν Ρωμητῶν πολιτικοί,
Κόντες, Ζαήμες, Ράλλης.

Ὁ δὲ Πρόεδρος Μορόντζεφ, σὰν τὰ ἴλε ὁ Καστριώτης,
ἕνας Ρῥῥσος πατριώτης,
ἐκτυποῦσε τὸ κουδοῦνι μὲ τῆς ὄρε τοῦ τῆς χαροῦλαις,
και μιλῶσαν γιὰ φουστῆται τοῦ σπομοῦ καμπόσιος καυλαῖς,
κ' ἐπερῳεμαν ἀπὲξο χασομέρηδες χαροῖλαις
γιὰ τὰ πάρον θέσις διαι.

Ἐχρησαν ἦχοι μουνοκῶν
κ' ὁ νόμος ἐνδοσια.

ποῦ κρῖτος Σύνταγματινὸν
ἔγινε κ' ἡ Ρωσσία.

Οἱ Λοῦνες ἐκνιτίζοντο κ' ἔλεγαν : τείναι τοῦτο ;
πάνε καὶ Σιδηρίας
καὶ τόσας ἔξορίας
καὶ βουρδουλὰς καὶ κνοῦτο.

Οἱ Λοῦνες ἐκνιτίζοντο καὶ τῆς Ἀδῆλης οἱ πρῶτοι,
καὶ κάθε φιλελεύθερος λαὸς ἐχειροκρότει.

Κάθε Τρεπῶφ ἐκρῖβετο
κ' ἠγάλλετ' ὁ Μουζίκος,
κ' ἔπαζε κ' ἐσυριβίστο
κάθε δουλείας κρῖκος.

Κι' ὁ Ρώσος Σύνταγμα βασιτῆ...
'στὸνδ τάρους ἐτριξαν ὁστὰ
κακοιμημένων Τσάρων
κ' ἀρχαίων Γοσποδάρων.

Ἡ Λούμα δὲ μετὰ σφαγῶς
καὶ τόσους χρόνους πάλης
ἐκέρωσε τὰς ἐκλογὰς
τῆς Τήνου καὶ τῆς Πάλλης.

Ἄμως μαθὼν κ' ὁ Φασουλῆς πῶς κ' ἡ Ρωσσία τῶρα
δῆναι κρησφύγετον θεσμῶν καὶ Συναγματίων χώρα,
φρενήρης ἀνεβόητος : τρεῖς χαιρεῖ, συμπεθέρα,
κ' ἐπέταξ' ἑαυτὴ πέρα.

Κι' ἐμπρὸς τὴν Λούμαν προσελθὼν ὁπν πρῶτος Γοσποδάρως
εἶπε τοιαῦτα σοβαρὰ μὲ τὸ λῆμν καὶ μὲ θάρρος.

**Συντάγματος ὑποβολὴ
'στὴν Δούμαν ὑπὸ Φασουλῆ.**

Μετὰ μεγάλως μου χαρῆς κνιτίζω συνηγμένους
ἀντιπροσώπους τοῦ λαοῦ χροσσοτεσφαρωμένους.

Κι' ἐγὼ μὲ οὐς ἐμικροτῶ
τῶν Ρώσων τὴν μεταβολήν,
κ' ἐνθουσιῶδης χαιρετῶ
τῶν Γοσποδάρων τὴν Βουλὴν.

Ἀντέτελε πραγματικῶς
χαρμόσυνος ἡμέρα,
καὶ χάριτος Συναγματικῶς
γράφεται κ' ἔδω πέρα.

Ἄ μῆγας Τσάρως ἐρχεται μὲ Σύνταγμα σ' τὸ χεῖρ,
κ' ὅλος ὁ κόσμος χαιρεῖ,
πρὸ πάντων ἢ σφρηγῶσα γῆ
τῆς νέας Ρωμοσσύνης,
τῶν Συναγματίων ἢ πηγή
καὶ τῆς Δικαιοσύνης.

Δεχθῆτε κ' ἀπὸ μέρους μου θεσμὰ συγχαρητήρια...
χαλῆλι τόσοι κόποι σας, χαλῆλι τὰ μαρτύρια,
χαλῆλι τόσων αἵματα, ποῦ χύθησαν σκληρὰ,
κ' ἔτρεξαν κ' ἐνοκνίσαν τοῦ Νεῦα τὰ νερά.

Χαρήτε σήμερα καὶ οἰς, στεφάνια τῶρα πλέξτε,
οὐς καρτερεῖ πολίτευμα μεγάλης εὐφροσύνης,
κ' ἀπ' ὅλα τὰ Σύντάγματα τοῦ κόσμου τὰ ἐγαλῆξτε
τὸ Σύνταγμα τὸ καθεστὼς τῆς νέας Ρωμοσσύνης.

Ἄλλων λαῶν τὸ Σύνταγμα, γενναῖοι Γοσποδάρως,
κανένας ὡς ὑπόδειγμα δὲν κρέμει γὰ τὸ πάρη.

Στὴν Ρωμοσσύνη στρέψετε, ὅπτε τὸ ροιζοῦμας,
καὶ γὰ καλὸ σας πάρετε μόνχα τὸ δικὸ μας.

Μετὰ μεγάλως σεβασμοῦ
καὶ σφρηγῶς καὶ παροξυμοῦ
οὐς τὸ καθυποβάλλω.

Σὲ τοῦτῃ τὴν ἀνατροπὴ
μ' ἐκείνω μόνω προκοπῆ
ὁδ' ὄπτε δίχως ἄλλο.

Με τοῦτο δὲν θὰ κλαύσετε,
μὲ τοῦτο θ' ἀπολαύσετε
τοῦ κόσμου ταγαθὰ.

Με τοῦτο μῆρὸς θὰ τρέχετε,
κ' εἰς γνώμας μὴν προσέχετε
κάθε κολοκυθὰ.

Ἄν εἶχατε τὸ Σύνταγμα τὸ τρέχον τῆς Ἑλλάδος
δὲν θάταν τῶρα νικητῆς ὁ κύριος Μικιάδης.

Ἄν εἶχατε Πρωθυπουργὸς καθὼς τὸν Θεοτόκη
καὶ τὸν γεπουμικλιάνω,
δὲν θάθελα γὰ τὸν Νοτίζῆ κ' ἐκείνω τὸν Κουρόκω
ἐγκώμα γὰ κῆνω.

Ἄν εἶχατε καθὼς ἐμεις Βουλευτηρίωδω βῆμα,
ποτὲ δὲν θ' ἀγυρίζατε μὲ νικημένων βόγγω,
καὶ μῆτε μέσα σ' τοὺς γαλοὺς ἐκείνω τῆς Τσοσίμα
θᾶπνιγε τῆς ἀρμάδας σας ὁ Γραιωνῆκος Τάγγω.

Μὰ γὰ κνιτῆξτε κ' ἐμεις ὡς τῶρα πῶς περάσαμε
καὶ πῶς μὲ τὰ Σύντάγματα καὶ τοὺς θεσμοὺς ἔδρασαμε.
Ἀφήσινε τὸν πόλεμον τὸν τότε τῶν Ἑλλήνων,
ποῦ καὶ τῆς Μόσχας ἔουσε τὸ δοξασιὸν Κρεμλίνω.

Ἀφήτε τόσα κλήμας κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν,
ὁποῦ τὸν κόσμο γάλασσαν,
καὶ πρὸς τοῦ Κόντε στεφάνιγε τὰς τελευταίας νίκας,
'στὸν Πάλλη, 'στὸν Κορδόνωρο, 'στὴν φλόια τῆς Μαρίκας.

Μὴ κλήμα λογαριάσετε παρφορημένω χρόνων,
κνιτῆξτε, συμπεθέρω, τὰ τελευταία μόνον,
κ' ἂν θέλετε μὴ στήσετε
'στῆς Λούμας τὸν βωμὸν
χωρὶς τὰ συζητήσετε
τὸ καθεστὼς ἡμῶν.

Καθόλω μὴν προσέξτε 'στῶν ἄλλων τὰ Σύντάγματα,
τὸν Φασουλῆ ν' ἀκούσετε, ποῦ οὐς μῆλε μὲ πράγματα.
Μόνχα τὸ Ρωμῆλιω γεννῆ κρυφαῖς λαχτάρας
κ' εἶναι πολὸ κατὰλληλον στῆς χώρας τῆς πρηνάρας,